

Sygn. akt I C 42/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa W. O.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) SA w Ł. na rzecz powoda W. O. kwotę 7 647 zł (siedem tysięcy sześćset czterdzieści siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 3 000 zł (trzy tysiące złotych) od dnia 14.08.2015r. do dnia zapłaty,
- 4 500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) od dnia 23.02.2017 r. do dnia zapłaty,
- 147 zł (sto czterdzieści siedem złotych) od dnia 04.01.2016r. do dnia zapłaty

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 150 zł złotych tytułem opłaty od pozwu w zakresie rozszerzonego powództwa i kwotę 443,84 zł tytułem zaliczki pokrytej tymczasowo ze środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Piszcu, od uiszczenia których powód został zwolniony.

IV. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda W. O. kwotę 2 575 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 42/16

UZASADNIENIE

W. O. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. o zapłatę:

- tytułem zadośćuczynienia kwoty 3 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.08. 2015 roku do dnia zapłaty,
- tytułem odszkodowania kwoty 147 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 28 lutego 2015 roku w G. na obwodnicy w kierunku O. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawcą zdarzenia był kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...). Kierujący pojazdem posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

Po zdarzeniu udał się do domu, lecz w godzinach nocnych ból w okolicach szyi narastał pojawiały się zawarty głowy i wymioty. Powód udał się na (...) Szpitala (...) w P.. Na podstawie przeprowadzonych badań u powoda rozpoznano zwichnięcie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi. Powód opuścił szpital z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego, oszczędnego trybu życia i dalszego leczenia w poradni specjalistycznej.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 14 kwietnia 2015r. Decyzją z dnia 16 września 2015r. pozwany poinformował powoda o odmowie wypłaty zadośćuczynienia, a pismem z dnia 18 września 2015r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Ze stanowiskiem pozwanego powód nie może się zgodzić, gdyż na skutek wypadku doznał uszkodzenia ciała, cierpień fizycznych i psychicznych. W okresie leczenia powód przyjmował leki przeciwbólowe. Dolegliwości bólowe oraz ruchowe ograniczały powoda w wykonywaniu czynności życia codziennego. W trakcie leczenia powód zmuszony był korzystać z pomocy osób najbliższych i odczuwał dyskomfort swojej mobilności.

Powód wskazał, że w związku z przedmiotowym wypadkiem poniósł koszty leczenia obejmujące zakup kołnierza ortopedycznego i dojazdów do placówek medycznych łącznie w kwocie 147 zł.

Pismem procesowym z dnia 24 października 2016r. powód rozszerzył powództwa domagając się tytułem zadośćuczynienia kwoty 7 500 zł, z odsetkami od kwoty 4 500 zł od dnia rozszerzenia powództwa.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność wskazując, że szkoda powoda była nikłych rozmiarów. Z dokumentacji medycznej nie wynika, czy powód doznał uszkodzenia ciała na skutek wypadku, czy też wskazane tam schorzenia mają charakter samoistny. Z opinii orzeczników przeprowadzonych w toku likwidacji szkody nie wynika jakoby powód doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 28 lutego 2015r. Opinia wskazuje natomiast na schorzenia samoistne, które mogą u powoda powodować ból. Nadto powód nie udowodnił, że wypadek wpłynął na jego sferę psychiczną. Odnoście odsetek pozwany, w przypadku uwzględnienia powództwa chociażby w części, wniósł o ich zasądzenie od daty wyroku.

Sąd ustalił, co następuje:

W. O. w dniu 28 lutego 2015 roku w G. na obwodnicy w kierunku uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawcą zdarzenia był kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), który uderzył prowadzonym przez siebie pojazdem w tył samochodu prowadzonego przez powoda. Kierujący pojazdem posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

(bezsporne)

Po zdarzeniu W. O. udał się do domu, lecz w godzinach nocnych ból w okolicach szyi narastał pojawiały się zawarty głowy i wymioty. Powód udał się na (...) Szpitala (...) w P.. Na podstawie przeprowadzonych badań u powoda rozpoznano zwichnięcie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi. Powód opuścił szpital z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego przez okres 6 tygodni, oszczędnego trybu życia i dalszego leczenia w poradni specjalistycznej. Powód zmuszony był zakupić kołnierz ortopedyczny na który wydatkował kwotę 47 zł oraz poniósł koszt dojazdu do placówek medycznych w kwocie 100 zł.

Na skutek wypadku powód doznał przebytego wykręcenia kręgosłupa szyjnego z następowym zespołem bólowym. Obrażenia kręgosłupa szyjnego spowodowały u powoda powstanie 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Leczenie

powoda po wypadku było zachowawcze, głównie spoczynkowe, z unieruchomieniem kręgosłupa w kołnierzu ortopedycznym. Po wypadku powód wymagał leczenia rehabilitacyjnego pod okiem specjalisty.

(dowód: dokumentacji medyczna k. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, faktura k. 25, faktura k. 26, rozliczenie kosztów k. 27, zeznania świadków: J. O., S. W., M. L. – zapis protokołu rozprawy z dnia 28.07.2016r. k. 68, opinia biegłego k. 82, zeznania powoda – zapis protokołu rozprawy z dnia 15.12.2016r. k. 115)

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 14 kwietnia 2015r. Decyzją z dnia 16 września 2015r. pozwany poinformował powoda o odmowie wypłaty zadośćuczynienia, a pismem z dnia 18 września 2015r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

(doowód: zgłoszenie szkody k. 21-22, decyzja z dnia 16.09.2015r. k. 23, decyzja z dnia 18 września 2015r. k. 24)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda było zasadne i w pełni zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwot dochodzonych tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 445§1 kc, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz art. 444 § 1 i 2 kc, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Strona pozwana nie kwestionowała, iż udzieliła ochrony ubezpieczeniowej sprawcy szkody. Zdaniem pozwanego roszczenie pozwu nie było jednak zasadne, albowiem powód nie wykazał, aby w związku z przebyłym wypadkiem doznał uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia.

Sąd ustalił, iż powód bezpośrednio po wypadku udał się do domu, lecz w godzinach nocnych zaczął u niego narastać ból w okolicach szyi, pojawiały się zawroty głowy i wymioty. Powód udał się na (...) Szpitala (...) w P.. Na podstawie przeprowadzonych badań u powoda rozpoznano zwichnięcie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi. Powód opuścił szpital z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego przez okres 6 tygodni, oszczędnego trybu życia i dalszego leczenia w poradni specjalistycznej. Powód zmuszony był zakupić kołnierz ortopedyczny, na który wydatkował kwotę 47 zł oraz poniósł koszt dojazdu do placówek medycznych w kwocie 100 zł.

Na skutek wypadku powód doznał przebytego wykręcenia kręgosłupa szyjnego z następowym zespołem bólowym. Obrażenia kręgosłupa szyjnego spowodowały u powoda powstanie 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Leczenie powoda po wypadku było zachowawcze, głównie spoczynkowe, z unieruchomieniem kręgosłupa w kołnierzu ortopedycznym. Po wypadku powód wymagał leczenia rehabilitacyjnego pod okiem specjalisty. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci licznej dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach szkody, sądowej opinii biegłego z zakresu chirurgii oraz zeznaniach świadków. Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, albowiem była jasna i pełna, wyjaśniała wszystkie istotne okoliczności, a równocześnie była poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. Opinia ta nie była ponadto kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

W ramach art. 445§1 kc uwzględnione winny być okoliczności, które składają się na pojęcie krzywdy, jej rozmiar. Oczywistym jest, iż ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu w celu określenia właściwej wysokości zadośćuczynienia nie wyczerpuje oceny i ma jedynie charakter pomocniczy i orientacyjny. W świetle przepisów kodeksu cywilnego podstawowym celem zadośćuczynienia należnego osobie poszkodowanej jest złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Funkcją zadośćuczynienia jest przede wszystkim wyrównanie poszkodowanemu doznanej przez niego krzywdy, a nie jego wzbogacenie. Sąd Najwyższy stoi przy tym na stanowisku, że wysokość zadośćuczynienia musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna przy uwzględnieniu krzywdy

pokrzywdzonego odpowiadać aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z 28.09.2001, III CKN 427/00, LEX 52766). Zasądzona kwota winna być zatem umiarkowana i utrzymana w rozsądnych granicach. (por. wyrok SN z 16.04.2002r. V CKN 1010/00, OSNC z 2003r. nr 4 poz. 56)

Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma zatem charakter kompensacyjny. Jednakże wysokość zadośćuczynienia powinna uwzględniać wszystkie okoliczności oraz skutki doznanego kalectwa (wyrok SN z 03.05.1972r. I CR 106/72, niepubl.) i przedstawiać przy tym ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i Sądu Najwyższego treść art. 445 kc pozostawia sądowi swobodę w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia i pozwala w okolicznościach konkretnej sprawy uwzględnić indywidualne właściwości i odczucia osoby pokrzywdzonej (wyrok SN z 16.07.1997r. II CKN 273/97).

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia kwotę 7 500 zł . W ocenie Sądu zadośćuczynienie w takiej wysokości

uwzględnia stopień cierpień fizycznych i psychicznych, a więc rozmiar doznanej krzywdy. Kwota ta jest także adekwatna do istniejących stosunków majątkowych społeczeństwa, przez co utrzymana jest w rozsądnych granicach i w żaden sposób nie podważa kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Od kwoty 3 000 zł Sąd zasądził odsetki w oparciu o treść art. 481§1 kc zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 14 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 14 kwietnia 2015r. , zatem 30 dniowy termin, w którym pozwany zobowiązany był do kompleksowej likwidacji szkody zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 03.124.1152 ze zm.) upłynął w dniu 14 maja 2015r.. Sąd będąc związany żądaniem pozwu orzekł o dacie od której mają być naliczane odsetki zgodnie z tym żądaniem . Od kwoty 4 500 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 23 lutego 2017r. do dnia zapłaty , to jest od daty doręczenia pozwanemu pisma powoda zawierającego rozszerzenie powództwa.

Odnośnie żądania zasądzenia kwoty 147 zł tytułem odszkodowania Sąd uznał, że żądanie to zostało przez powoda udowodnione przedłożonymi dowodami w postaci faktur na zakup kołnierza i paliwa. Odsetki od kwoty 147 zł Sąd zasądził również zgodnie z żądaniem pozwu , to jest od daty złożenia pozwu do Sądu.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 575 tytułem zwrotu kosztów procesu , na którą to kwotę składają się: uiszczona przez powoda opłata od pozwu 158 zł , koszt zastępstwa procesowego - 2 400 zł i opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa - 17 zł.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 150 zł z tytułu opłaty od rozszerzonego powództwa, od uiszczenia której powód był zwolniony i kwotę 443,84 zł z tytułu wynagrodzenia przyznanego biegłemu tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku .